

საქსი

9
თეატრული
სივლირთეკა

გამოცემის 51-ე წელი, (№ 1427). მაისი. 1974. ღასი 20. კაკიკი.

- როგორ ხარ, ჩემო გერონდი!
- მაღალი წნევა მაქვს.
- ამდენი წურბლის ხელში რამ აბიწია წნევა?

— ღმერთმა უფელოს კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს, ეს ტრაქტორი რომ არ დარჩენოდა, ამ ზამთარს ცოლ-შვილი დამეხმარებოდა სიცხით.

ყო საქმის ვითარებაში, მაგრამ ამოდ. ვინ იყვნენ თავდამსხმელები და რა უნდოდათ მისგან? აი, ეს ორად ორი კითხვა, რაც დაუსვა თავს ამ მძიმე განსაცდელის ჟამს. სამწუხაროდ, ორივე კითხვა ღიად დარჩა. მაგრამ ნათელი იყო, თავდამსხმელები კეთილისმყოფელების რიცხვს არ ეკუთვნოდნენ. ამ ფიქრებში იყო თავზარდამლული ბატონი ირაკლი, რომ მანქანა ადგილზე გაქვავდა. ერთბაშად გაიღო ოთხივე კარი. ერთი ფეხებში სწვდა მსხვერპლს, მეორე — ხელებში, მესამე — წელზე მან იგრძნო დაბლა რომ ეშვებოდა, ქვესკნელიდან კი მუსიკის სასიამოვნო ჰანგები ამოდიოდა. ცოტა ხნის შემდეგ მადისაღმძვრელმა სურნელებამაც იჩინა თავი. ამას დაემატა ისიც, რომ იგი სკამზე დასვეს. უცებ სწრაფი მოძრაობით ვილაცის ხელებმა ტომარა მოაძრო თავიდან და ოთხი ავაზაკის, რვა თვალის ჩამტერებული მზერა მოხვდა თვალებში.

ბატონ

კურსი

ბატონ ირაკლის დედაქალაქის მთავარ გამზირზე ფეხით გასეირნება ჩვეულებად ჰქონდა. და აი, დღესაც, ღრმად ჩაფიქრებული, ნელი ნაბიჯებით მიუყვებოდა შინისკენ. გზად თუ ვინმე მიესალმებოდა, უმალ გამოერკვეოდა, არ დაუყოვნებდა პასუხს. დიდი მოწიწებით მოიხდიდა ქუდს, შემდეგ თავაზიანად დაუკრავდა თავს. მართალია, ნაცნობი ამასობაში კარგა მანძილით დაშორდებოდა, მაგრამ არავის ახსოვს მისალმება-დამშვიდობების ამ რიტუალში მას ოდესმე რაიმე კორექტივი შეეტანოს. საკუთარი სინდი-

სის წინაშე ყოველთვის წმინდანური უმანკოებით იდგა. ბევრს არ მოსწონდა, ბევრს თვითონაც არ სცემდა დიდ პატივს. სულ რამდენიმე კაცი ეგულებოდა ახლობლად და თავსაც ბედნიერად გრძნობდა ამით.

დიახ, მიუყვებოდა იგი შემოდგომის ერთ მშვენიერ საღამოს დედაქალაქის გამზირს ჩვეული ნელი ნაბიჯებით და მოხდა სრულიად მოულოდნელი და არაჩვეულებრივი რამ, რაც, ალბათ, ფიქრადაც არ მოუვიდოდა არასოდეს კაცს. ის იყო, აუყვა ბატონი ირაკლი გამზირის გადამკვეთ ოღნავ ჩა-

ბნელებულ მეორეხარისხოვან ქუჩას. რომ ჩაბნელებულ სადარბაზოდან მოულოდნელად რამდენიმე სახე-აქრული კაცი თავს დაესხა. ერთმა ელვის სისწრაფით ტომარა წამოაცვა თავზე, მეორემ ხელები შეუკრა, მესამემ, მუცლის არეში მუშტის ძლიერი დარტყმით, ორად ჩაქცა. მეოთხემ მაგარი ბიძგით შავი „ვოლგის“ უკანა სალონში მოათავსა. ერთდროულად ჩაიკეტა ოთხივე კარი და მანქანაც მოსწყდა ადგილს. ბატონმა ირაკლიმ თავს ძალა დაატანა და მთლიანად არ დაკარგა გონი. ცდილობდა გარკვეული-

იგი რესტორანში იჯდა. ისმოდა ღრინაცელი, სიმღერები და სადღეგრძელოების ჭექა-ქუხილი. ყველაზე ბოლოს მის წინ გამოიღო სუფრა შენიშნა.

— ჩვენთან პური უნდა გატეხო! — ამოიღრიალა ერთმა და ძალით დააკავებინა შოთის მოგრძო ნაჭერი ზელში.

— მალე, თორემ გაგათავეთ! — დანის ტრიალით დაემუქრა მეორე.

ბატონმა ირაკლიმ შხამივით ჩაიღო პური ხელის ცახცახით პირში.

— ჩქარა გადაყლაბე ლუკმა! რას ილოდნები ამდენ ხანს. — უფრო გაცხარდა პირველი.

— ახლა ამ ჭიქას მოკიდე ხელი და ბოლომდე გამოსცალე ღვინო! — ცეცხლს აფრქვევდა მეორე.

სხვა რა გზა ჰქონდა ბატონ ირაკლის. გამოსცალა სასმისიც. ოთხივე ავაზაკმა შვებით ამოისუნთქა.

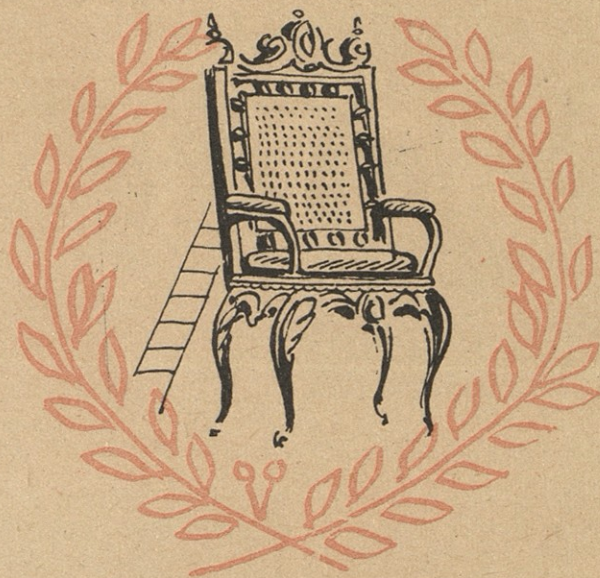
— უმორჩილესად გთხოვთ. ბატონო ირაკლი... ხუთი წელია დიპლომით ხელში დავლივარ, ვერსად ვერ ვიშოვე. შესაფერი სამსახური, იქნებ თქვენთან მომაწყოთ, სხვა რომ არა იყოს რა, ჩვენ უკვე ერთად პური გავკიტეხია!

ნოზაღი ბარათია

ნ. ზ. ავაშიძისა

- რამდენი გინდა?
- ხუთი მანეთი!
- გვერია!
- ოთხი!
- დაუპედი!
- სამი!
- კიდევ!
- ორი!
- კიდევ!
- ამდენი დაგიკელი და მეტი რაღა გინდა!

სკამი

ახლა მაინც თქვი,
ახლა რა გიშლის,
გაბედე, რაკი მომსწრე ხარ ამის,
თქვი:

— ყველა სენზე უფრო საშიში,
ავადმყოფობა არსებობს სკამის.

სიმათლის ნერგი განა გამხმარა?!
თუმცა ბევრ უღირსს მიუძღვნეს ოდა,
ჩვენ ბრძენს ვარქმევდით ტაკიმასხარას
თუკი ის ბრძენის სავარძელს ფლობდა.

და რაკი ბრძენის სავარძელს ფლობდა,
ბოლომდე ბრძენად მოგნათლეთ ლამის
და მძვინვარებდა სენი და მოდა,
სენი და მოდა, —
დაპყრობა სკამის!

ერთს ერგო სკამი, —
დიდების მსგავსი,
მას შემდეგ ოქროდ გვასაღებს ქვიშას,
რადგან მან იცის ამ სკამის ფასი,
იცის, რომ სკამი, —
ბევრ რამეს ნიშნავს.

ზოგთან იცინის,
ზოგთან ჯამბაზობს,
ხანაც კულს აქნევს როგორც ფინია.
პატევს არ ვცემდი მე მას არასდროს,
თუმც მისი სკამის ბევრს ეშინია.

ზოგთან მგელია,
ზოგთან კი — კრავი,
ხმაურით გვიპყრობს, განა გონებით?!
მაინც აქებენ და ტაშს უკრავენ
მისი კი არა, —
სკამის მონები.

ციკანს ვინ მისცა კისერი მოზერის?
უნთებენ ყალბი დიდების ლამპარს.
მან კარგად იცის სხვის სკამზე რომ ზია.
* შიში იპყრობს და...
ვალიდოლს ყლაპავს.

— სხვის სკამზე ზიხარ! —
მე ვეტყვი მყისვე,
ის ყურს იყრუებს,
თითქოს არც მისმენს.
— სხვის სკამზე ზიხარ!
— სხვის სკამზე ზიხარ!
— სხვის სკამზე ზიხარ!..
ისევ და ისევ...

ვფიქრობ, კარგია ხელობა ყველა:
მინისტრის,

მრთველის,

მეხრის,

მეგუთნის...

და სკამიც მაშინ არ იწყებს რყევას,
თუკი შეგფერის,
თუკი გეკუთვნის.

რადგანაც ჩვენი სულაც არ ესმის,
ძველთა ნათქვამი ახსოვს ეგება,
თუმც რის ნათქვამი? —

კანონი.

წესი: —

„რაც არ გერგება, არ შეგერგება!“

გარდია გარიუზვილი

აუორიზებები

● რადიომიმღები შორეულ ქვეყნებს გვა-
კავშირებს და ახლო მეზობლებისაგან გვთი-
შავს.

● ყველა თუთიყუში ვერ ლაპარაკობს,
არიან ისეთებიც, რომლებიც წერენ.

● მეგობრები თუ ხელში ატაცებულს მი-
გაგოგმანებენ, ნუ აღფრთოვანდები, შესაძლოა
ისინი სასაფლაოსკენ მიდიოდნენ...

● ცუდ ადამიანებზედაც კი შეიძლება კარ-
გი მოთხრობის დაწერა.

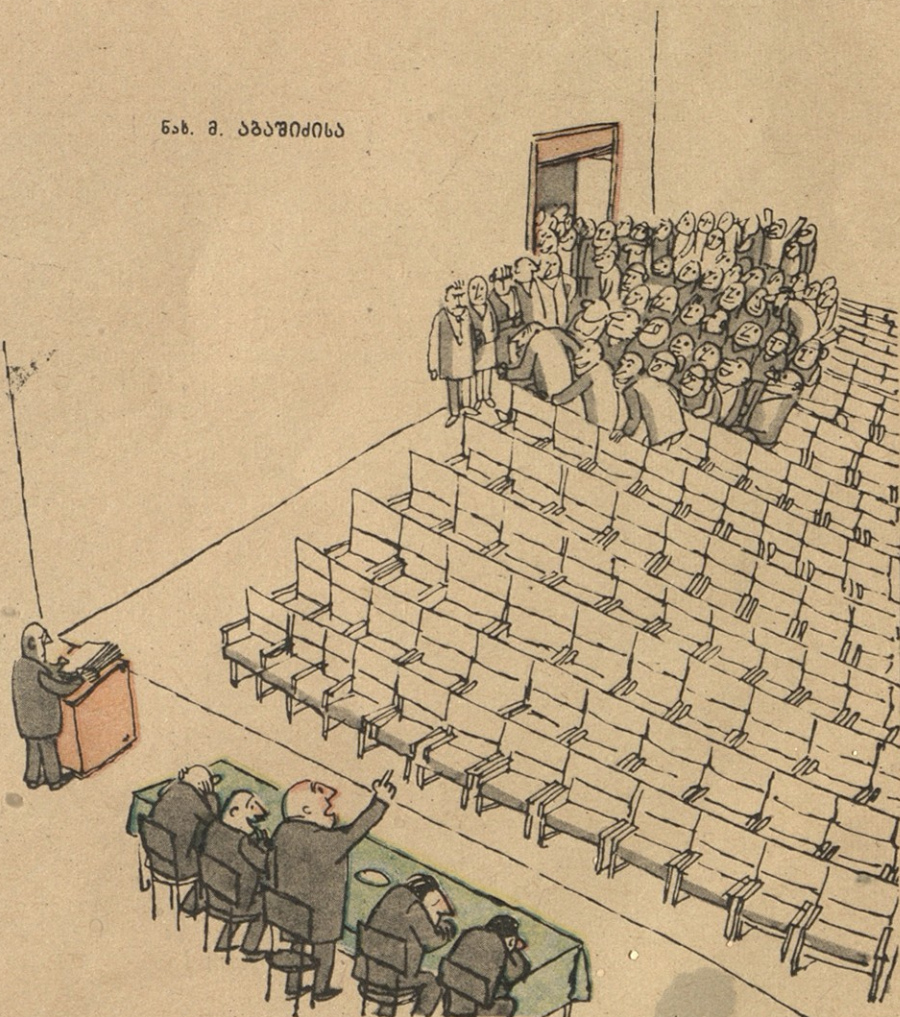
● მაწანწალას ტურისტს დაარქმევდნენ,
ფული რომ ჰქონდეს.

● ქორწინება — ეს ორი ნერვული სისტე-
მის მშვიდობიანი თანაარსებობაა.

პოლონურიდან თარგმნა

სტანისლავ რაპინჩა

ნახ. მ. აბაშიძისა

— მიჰვირს, თავისუფალ ადგილზე რატომ არ გადმოიწევთ. ხომ
გთხროვთ, მომხსენებელს ხმაგაღალი ლაპარაკი არ შეუძლია.

[illegible]

--- 306 2
206 247296
3074063!

მე, გიჟო, მაგან თბილისში პირ
ხელის პრტი მუჟირით ვსტა პა

— ჰალე, ხეზე გვეგნებოდნენ
ლიბერი ენა ინგლისურ ღა გ
რა გვეგნებოდნენ ანუ ანუ, რას გ

 74

 ԺԱՅՑՑՅԱ ՔՉԹ ԶԵՂԸ-

 Ն ՇՍԵՄԻՐՈՒՆ-ՑՈՄԵՐՈՒ

 ԵՂՅԵ? !

— Բայց, ո՞նիս ցոխերը... — պնդեցին
Յո.
— Բայց, ի՞նչ քրոջ քննիչը համոզե-
նու՞մ եմք։ Բնորոշ ելույթով, ճշգրիտ
պատկերացումով, մեծ և ճիշդ
գիտելով լեզուով համոզեցին... — Իհար-
գանքով։
— Լավագույն ժամանակը կըլլա հա-
մոզելու՝ երեսուցից ծնունդով և ու-
րախանով և արտաքին և ներքին
պատկերացումով, օրինակ Վրացի
Մանուկ Կոնյալով, Թուրքիայի Կոնյա-
լով, Կոնյալով։
— Թանկանքի՞նք! — ջգրտաբա-
ղիչով, — չե՞ս Լազար Կոնյալով ըն-
դոստանալ։ Բայց Կոնյալովները չի-
նո՞ւն օրինակ լինել։
— Կոնյալովները Կոնյալովներն են։

ქართლ გარეთ
 ქართლსი ოდნე გამწვლელა ს
 ცხელა გზანობა, ცოტა
 თითქმის მზიარულ მზიარულ
 დი ხალხს ჰქელ ნაყას. ჯ
 კიდევ გვიან არ უცივლა-მეთ
 ვეფერობდეს ჰაზარებელი
 ფრთაშესხმელ მაგივედელ წი
 ხალს ცილელ დარბაზში უმარა
 ბოლოს იტყოფს, ხალს ლიწის
 ყლველი მისიყოფის მატარებელ
 უკვე შეიძლიადა ჰივრელ
 ქანზე.

დავით ჯანაშია

ცნობილ მხატვარ-კარიკატურისტს — იოსებ ქოქიაშვილს დაბადების 70 წლისთავი შეუსრულდა.

თითქმის ნახევარი საუკუნეა, იგი ნაყოფიერად თანამშრომლობს ჩვენს ჟურნალში. იუბილარმა თვალსაჩინო წვლილი შეიტანა ქართული საბჭოთა კარიკატურის შექმნასა და განვითარებაში. იოსებ ქოქიაშვილი დაჯილდოებულია მოსკოვის საერთაშორისო გამოფენის — „სატირა მშვიდობის სამსახურში“ — ოქროს მედლით.

იოსებ ქოქიაშვილს

დიდი გაქვს დამსახურება ძველ, სახელოვან ნიანგელს:
მოყვარეს პირში უძრახე, მტერს საკადრისი მიაგე!
ვინაც არ დაიქოქება შენს საქმეს-სადიდებელად,
ისეთ ქოქოლას დავაყრი, „ხელიდა რბოდეს ტყე-ველად!“

1974

გამომცემი შპს „საბჭოთა კულტურა“

— ამაზე უარეს ხლამსა და ძველმანს საღ ნახავენ, წაიღონ რაღა!

— ვის რათ უნდა! მგაბათბან არაფერიც არ გამოვა!

— რა დაამთავრა, მიხ, შენმა ბიჭმა?

— საღირშიშორ.

საბჭოთა კულტურის
მედი

წინამდებარე სახელმძღვანელო განსხვავდება სხვა ანალოგიური სახელმძღვანელოებისაგან. იგი განკუთვნილია როგორც სტუდენტებისათვის, ისე ლექტორებისათვის.

სახელმძღვანელოს შედგენისას ვსარგებლობდი სხვადასხვა ენაზე არსებული მდიდარი ლიტერატურით, აგრეთვე პირადი პედაგოგიური და პრაქტიკული გამოცდილებით. ამას გარდა, ვისარგებლე უცხოური წყაროებიდან და ნაწილობრივ ქართულიდანაც.

გამოყენებული ლიტერატურიდან უნდა აღინიშნოს ჩვენი გამოჩენილი ავტორების, აგრეთვე გერმანელი და ინგლისელი მეცნიერების შრომები. წიგნის ბოლოში დართული სურათები ამოღებულია სხვადასხვა სახელმძღვანელოდან.

ავტორი სიამოვნებით მიიღებს მკითხველის საქმიან და სამართლიან შენიშვნებს. თუმცა უკეთესი იქნებოდა, თუ შენიშვნებს ზემოთ დასახელებულ შრომების პროფესორებს გაუგზავნიან, — ძირითადად კი გერმანელ და ინგლისელ სპეციალისტებს.

ამრიგად, ქართულად წიგნი ისე არის დაწერილი, რომ უცხოური ტექსტები ავსებენ ერთმანეთს და ჰქმნიან ერთ მთლიან სახელმძღვანელოს, რომელიც პირველად არ გამოდის ქართულ ენაზე.

ავტორი.

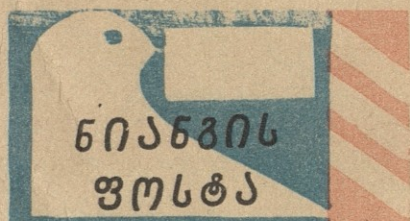
გადმოიწერა ანზორ ჯალიაშვილმა

КОНТРАБАННЫЕ

— ნება მიგოქმეთ თქვენს ქალბატონს ვეცემო!

— ჩემი ქალბატონი არ ცეპავს, სამაგიეროდ მე ვცეპავ ხანჯლურს!

ნახ. გ. ლოგოძისა

დასავლეთ ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში ბინის ქირა
ყოველწლიურად იზრდება.

გორის რაიონის სოფ. ნაწრეთიდან
გვატყობინებდნენ: ნაპირზე ამოყვანილი
თევზებით შევწართო წყალს. გთხოვთ
დროულად ამცნოთ ქვეყანას ჩვენი გა-
ჭირება, იქნებ მოგვხდონ უწყლოდ
ქარხნილობას.

რედაქციამ წერილი გადაუგზავნა გორის რაიონის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტს, საიდანაც გვიპასუხეს: „...გორის რაიონის სოფ. ნაწრეტში სამი წელია მიმდინარეობს წყალსადენის მშენებლობა. მშენებლობის გაჭიანურების მიზეზია საჭირო მანუალობის უქონლობა. აქუამდ მდელეწლია წომები მდგომარეობის გამოსასწორებლად“.

აღმათ სოფ. ნაწრეტში წყალი აღარ
დაიწრითება.

პასვის რაიონის სოფ. დოესიდან შემოგვჩივლებს: წავიდა ის დრო, შემას რომ დავეძებდით. ახლა თხევადი გაზი გვაქვს, დაილოცოს მაგის მომგონი. მაგრამ ხომ გავიგონათ მიჩვეულს ნუ მოაყვლით. ჰოდა, ჩვენც შემოგვაყლდა თხევადი გაზი და ავწუნწუნით.

ადინწული წერილი რედაქციამ კახის რაიონის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტს გადაუგზავნა. რაისაბჭოს აღმასკომმა გვიპასუხა: „...გასული წლის ნოემბერ-დეკემბრის თვეებში ადგილი ჰქონდა თხევადი გაზის ბალონების დაგვიანებით მომარაგების შემთხვევებს, რაც გამოწვეული იყო რაიონის გაზით მომარაგების შეფერხებით. მიღებული ზომების შედეგად შემდგომ თვეებში დაგვიანებას არ ჰქონდა ადგილი. ამჟამად მომარაგება მიმდინარეობს ნორმალურად“.

მედიკალი საფეხურები

ნახატი თემების ავ-
ტორები: გ. ხარაიძე,
ა. ა. ადგიშვილი, მ. აბა-
შვიძე, თ. ჭეიშვილი, გ.
ი. ი. ქოქიაშვილი, გ.
ლოლოშვილი, ნ. იოსები-
ძე, პ. პატიაშვილი.

რედაქციის მისამართი: ქ. თბილისი, გ. ბერიძის ქ. 14, 1-ე კმ. 14.

ნ. გალაგონია (მხატვ.
და იუმორის შუარნა
№ 42, ☉ სპარტოვიძე
74 წ. ჟალდის
№ 42, სატირიკო-იუმორული,
უზინ, ტბილის, ულ. ლ.

ბაბე, ს. კლდიაშვილი, **⊙** სატირისა
ველიძე, **⊙** სატირისა
სთავის პრესაში 13/7-
ა დასაბეჭდად 13/7-
ბილი, პრ. რუსთაველი
ატელისა **⊙** კ. კ. გ.

(პ/მგ. მდივანი), ნ. ღუმბაძე, გ. ფიცხელაშვილი, თბილისი, რუსეთის სსრ -74 წ. ხელმოწერილი
თბილისში გამოსცემოდა. ტირაჟი 134.000. © 1974. Типография Изд.

ლგბი: ზ. გოლკაძე
 (თადგილე) ნ. შველიძე
 პირი მ. კუხალაშვილი

სარედაქციო კოორდინატები (მთ. რედ. ბიურო)
თბილისი რედაქცია
თბილისი, გ. ბაგრატიონის ქ. 14, ①
«ნიანგი» ②

ბ. ნ
⊙
ბაბი
ფიკ
თბილისი
HAT

მთავარი
ფურცლები

სპირიტუზმის კიდევ ერთი სეანსი

უძველესი ჭეშმარიტება გვამცნობს, რომ ზეცასა თუ აწ გარდასულ მამა-პაპათა სულებს, ადამიანი ჩვეულებრივ მაშინ მიმართავს, როდესაც უსაზღვროდ უჭირს, უჭირს იმდენად, რომ რეალურ აწმყოში ვერ ხედავს გამოსავალს და იძულებულია მიმართოს იმკვეყნიერ „სასწაულმოქმედ“ ძალებს. ადამიანის სწორედ ამ გვარმა სასოწარკვეთილებამ და მისი მდგომარეობის უსაშველობამ წარმოქმნეს, როგორც ვიცით, სპირიტუზმი — „მეცნიერება“ შორეულ თუ უფრო ახლობელ წინაპრებთან უშუალო კონტაქტის დამყარების შესახებ.

ამიტომ ჩვენ სრულიადაც არ გაგვიკვირვებია, როდესაც დასავლეთ გერმანიის ერთ-ერთ ბურჟუაზიულ გაზეთში — „რაინში პოსტში“ ამოვიკითხეთ ცნობა სპირიტუზმის ახალი სეანსის ჩატარების შესახებ. ანდა რატომ უნდა გაგვიკვირებოდა? განაცოტა გასაჭირი დალოცვილ „თავისუფალ სამყაროში“? ინფლაცია, სავაჭრო და საგადასახადო ბალანსის დეფიციტი, უმუშევრობა, გაფიცვები, გახრწნა, ძალადობა და ბოლოს ეს უბადადებული ენერგოკრიზისი.

მაგრამ ამ შემთხვევაში საქმე როდის ენებოდა იმას, შეძლებდა ე. წ. „საშუალო“ ამერიკელი თუ ინგლისელი ორიოდე ლიტრა ბენზინის ჩასხმას საკუთარ ავტომანქანაში. პრობლემამ ამჟერად იდეების სფეროში გადაინაცვლა და სპირიტუზმის სეანსისათვის განკუთვნილ მაგიდას მიუსხდნენ დასავლეთის პროპაგანდისტული ფრონტის მებრძოლები, რომელთა შორის იყვნენ ისეთი სოლიდური გამოცემლობების წარმომადგენლები, როგორცაა „ჰოფმან უნდ კამპე“ (ფედერაციული რესპუბლიკა), „დევიდ მაკ-კეი“, „ბანტომ ბუკსი“ (შერეობული შტატები) და სხვანი.

დღის წესრიგში იდგა ერთი საკითხი: როგორ ებრძოლონ მომძლავრებულ კომუნისტურ იდეებს, ვის ავტორიტეტს მიმართონ ამ საქმეში. გადახედეს წარსულს, მოიგონეს დაღესი, მაკარტი, ადენაუერი

და შეჩერდნენ „პირველწყაროზე“ — გებელსზე, რადგანაც დადასტურდა, რომ ის „უველზე ეშმაკი, ინტელიგენტი და ყველაზე განათლებული იყო ნაცისტთა შორის“ და, მაშასადამე, არც მრწამსი (ნაციზმი) და არც სოციალური მდგომარეობა (განათლებული ინტელიგენტი) არ უშლიდა ხელს უფი-

ლიყო ანტიკომუნისტური იდეალური პროპაგანდისტი.

ფეხზე აღგომით და ერთწუთიანი სიჩუმით პატივი სცეს მის ხსოვნას და მოწიწებით ითხოვეს მის სულთან შეხვედრა. თანამედროვე და უოფილ ანტიკომუნისტთა სულიერი ერთობის ეს ამაჩუყებელი დემონსტრაცია დამთავრდა იმით, რომ გებელსის სულმა გაანდო შეკრებილთ ერთი აქამდე უცნობი საიდუმლოება: ლოზანაში (შვეიცარია) ცხოვრობს ერთ-ერთი მისი ძველი თაყვანისმცემელი — ვინმე ფრანსუა ჟენუ, რომელთანაც ფოლადის ყუთებში ინახება ფაშისტთა პროპაგან-

დის მინისტრის ხელნაწერები.

— მე ვიცოდი, — თქვა გებელსის სულმა მიკნავებული ხმით, — რომ დადგებოდა დრო, როდესაც თქვენ ითხოვდით ჩემს დახმარებას. ჰონორარზე უარს ვამბობ.

და იშვა ახალი სენსაცია: ახლო მომავალში ჯერ ჰამბურგში, შემდეგ კი — ნიუ-იორკში გამოქვეყნდება გებელსის 16.000-გვერდიანი დღიურები!

ო! რა ცუდად უნდა ჰქონდეთ საქმე დასავლეთის პროპაგანდისტული მანქანის მესვეურებს, თუ ამგვარ დამპალ ხავსს ეკიდებიან და ივიწყებენ სტენდალის შესანიშნავ სიტყვებს: „მთელი ხალხის ორჯერ და ისიც ერთი და იგივე საშუალებით მოტყუება შეუძლებელია“.

გებელსის აღნიშნული „ნაწარმოები“ გამოქვეყნდება დასავლეთში, მაგრამ როდესაც ანტიკომუნისტების ეს ჟანგნაჟამი იარაღიც გადატყდება, საინტერესოა, ვის მიეძღვნება მაშინ სპირიტუზმის მორიგი სეანსი?

